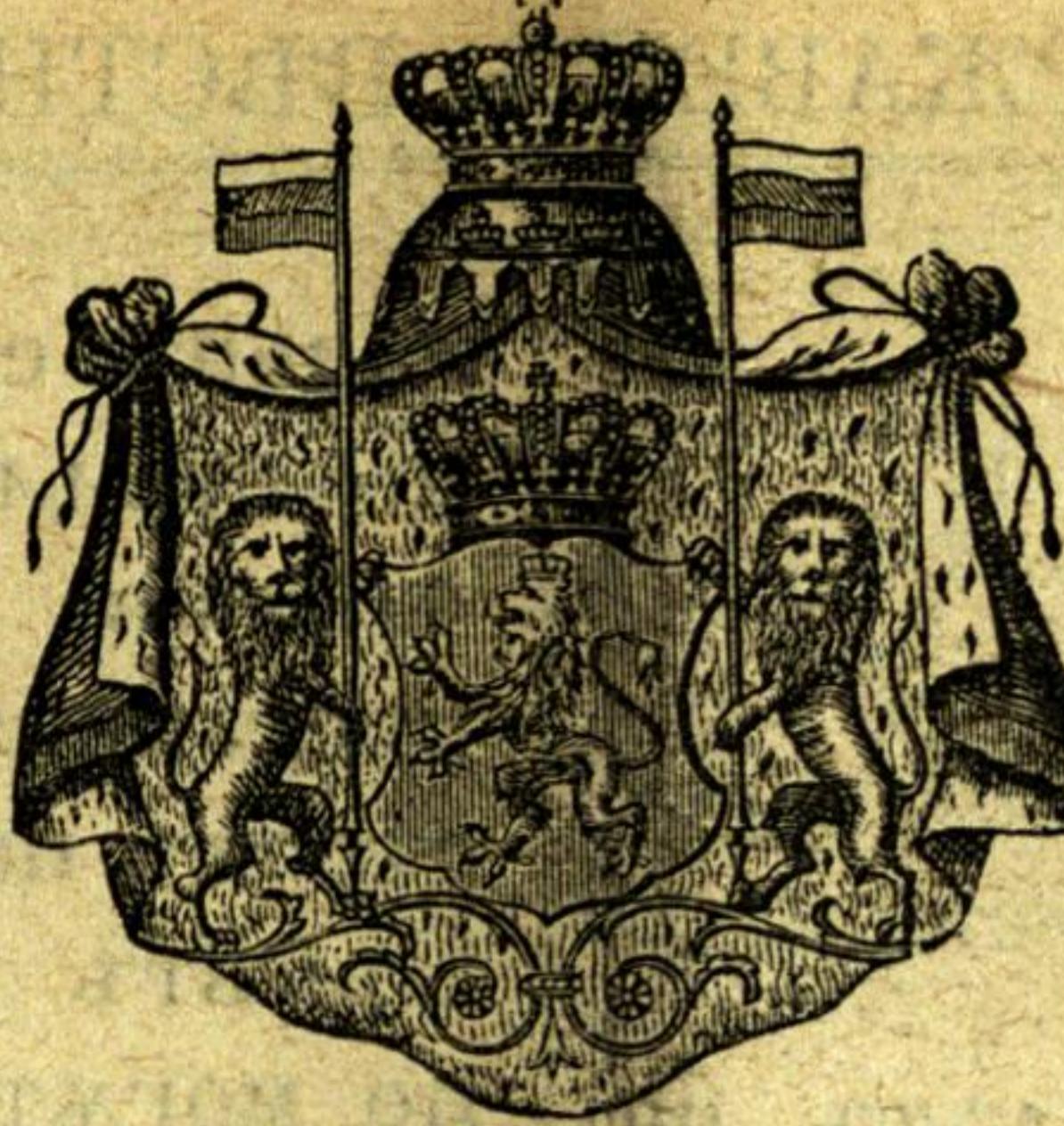

ДЪРЖАВЕН ВѢСНИКЪ.

ДЪРЖАВЕН ВѢСНИКЪ

излиза

за сега три пъти въ седмицата, вторникъ, четвъртъкъ и събота.

Годишна цѣна на „Държавенъ ВѢСНИКЪ“

за въ Княжеството е 16 л. за повънъ съ прибавление на пощенските разноски.

ЗА ВСЯКАКИ ПУБЛИКАЦИИ.

се плаща

за 1 редъ въ стълбецъ $\frac{1}{2}$ страници 40 стот. а за такъвъ въ $\frac{1}{3}$ стот. 30.

Писма за абонаменти и публикации

и всичко що се отнася до Държавенъ ВѢСНИКЪ се испраща до Администрацията му.

ГОД. V.

СОФИЯ, вторникъ 9 августъ 1883 год.

БРОЙ 85.

ОФФИЦИАЛЕНЪ АЛЬ.

Извѣстия отъ Двора на Него Височество.

Въ понедѣлникъ на 1 августъ Него Височество прие на докладъ Министра на Войната Него Превъходителство Генералъ Майоръ Баронъ Кауљбарса и Управляющій Министерството на Народното Просвѣщението г. Агура.

Сѫщій денъ имаха честъта да се представятъ на Него Височество Командира на първата Бригада Полковникъ Логиновъ, Командиритъ на шевските части съ почетни рапорти, Капитанъ-Лейтенантъ Рожественски, Флигелъ-Адютантъ Капитанъ Ползиковъ и Софийски Градоначалникъ г. Карновичъ.

Въ вторникъ 2 августъ имаха честъта да се представятъ на Него Височество Управляющій Руското Дипломатическо Агентство и Генерално Консулство г. Павловъ и Началника на Желѣзно-Пътния Отдѣлъ при Министерството на Общите Сгради г. Хароверъ.

На 4 августъ Него Височество прие на докладъ Министра-Предсѣдателя Него Превъходителство Генералъ-Майоръ Соболева и Управляющій Министерството на Правосѫдието г. Х. Стояновъ.

Сѫщій денъ имаха честъта да се представятъ на Него Височество г. Д. Грековъ, г. Т. Икономовъ и г. Карапиловичъ.

По Министерството на Правосѫдието.

УКАЗЪ

№. 571.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милостъ и народната воля

Князъ на България,

Споредъ доклада на Нашъ Управляющій Министерството на Правосѫдието отъ 30 юли 1883 година подъ №. 130,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Да отчислимъ Никола Юстицки отъ длъжността прокуроръ при Софийския аппелативенъ съдъ, като се счита уволнението му отъ 20 юни тая година, денъ въ който се свършва отпускането му.

II. Да назначимъ на вакантната прокурорска длъжност А. Дмитренко, подпредсѣдателъ на Софийския аппелативенъ съдъ.

III. Да назначимъ Ив. Атанасова, сега помощникъ прокурора при Софийския окръженъ съдъ, за подпредседател на Софийския аппелативенъ съдъ, на мястото А. Дмитренко.

IV. Испълнението на настоящий указъ се възлага на Нашъ Управляющій Министерството на Правосѫдието.

Издаденъ въ Нашата Столица София на 30-и юли 1883 година.

На първообразното съ собственната ръка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александъръ.

Приподписалъ:

Управляющій Министерството на Правосѫдието:
Х. Стояновъ.

Докладъ до Него Височество.

№. 130.

Господарю!

Предшественикъ ми господинъ Георгий Теохаровъ е намѣрилъ за добре да даде двумѣсеченъ заграниценъ отпускъ на прокурора при Софийския аппелативенъ съдъ Никола Юстицки. Тъй като въпросният отпускъ се е свършилъ още на 20 юни и никакво продължаване на отпуска съ съгласието и одобрението на повъренното ми Министерство не е послѣдувало, отъ една страна, а отъ друга понеже прокурора Юстицки незаконно отсѫтствува отъ службата си повече отъ единъ мѣсецъ, а отъ това негово отсѫтствие страдатъ интересите на службата, заради това, съгласно членъ 50 а отъ закона за чиновниците, имамъ честь да помолих Ваше Височество да благоволите да одобрите слѣдующето ми предложение:

I. Да благоволите да отчислите Никола Юстицки отъ занимаемата му длъжност прокуроръ при Софийския аппелативенъ съдъ, като се счита уволнението му отъ 20 юния тая година, денъ въ който се свършва отпускането му.

II. Да благоволите да утвърдите на вакантната прокурорска длъжност, А. Дмитренко, подпредсѣдателъ на Софийския аппелативенъ съдъ.

III. Да благоволите да утвърдите Ив. Атанасова, сега помощникъ на прокурора при Софийския окръженъ съдъ, за подпредсѣдател на Софийския аппелативенъ съдъ на мястото А. Дмитренко.

IV. Ако Ваше Височество одобрявате това мое предложение, моля най-покорно да благоволите да подпишете приложението тукъ указъ.

Съмъ, Господарю, на Ваше Височество най-покоренъ служител и въренъ подданикъ.

София, 30 юли 1883 година.

Управляющій Министерството на Правосѫдието:
Х. Стояновъ.

Съ указъ подъ №. 570 отъ 30 юли т. г. се постановява: по ст. I назначава се Никола Мановъ, помощникъ на прокурора при Софийския аппелативенъ съдъ, за и. д. прокурора при Плѣвненския окръженъ съдъ, и по ст. II назначава се Георгий Мановъ Стояновъ, за помощникъ на прокурора при Софийския аппелативенъ съдъ, на място Манова.

УКАЗЪ

№ 611.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милост и народната воля
Князъ на България,

Съгласно съ Нашата резолюция върху докладътъ на Наший Управляющии Министерството на Правосъдието отъ 8-и августъ 1883 год., подъ № 138,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Да уволнимъ Профиря X. Стаматова отъ занимаемата му длъжност предсъдател на Върховни Кассационенъ Съдъ и да го утвърдимъ въ същия съдъ за членъ.

II. Нашитъ Управляющии Министерството на Правосъдието се натоварва съ испълнението на настоящий указъ.

Издаденъ въ Нашата Ст. София на 8 августъ 1883 г.

На първообразното съ собственната ръка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александъръ.

Приподписалъ:

Управляющии Министерството на Правосъдието:
Х. Стояновъ.

На първообразното съ собственнаша ръка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

„Като имаме предъ видъ, че всичките Наши Министри на Правосъдието съ предлагали, че е въ интересът на Нашето правосъдие уволнението на г. П. Х. Стаматовъ отъ предсъдателството на Върховни Кассационенъ Съдъ, и че нѣколко пъти вече г. П. Х. Стаматовъ е билъ предупреждаванъ да испълнява по-правилно своята служба, одобряваме уволнението му отъ занимаемата му длъжност, и като имаме предъ видъ, че той може да е полезенъ като членъ, утвърждаваме го за членъ въ Върховни Кассационенъ Съдъ.“

„Александъръ“.

Докладъ до Негово Височество.

No. 138.

Господарю!

Досегашната служебна дѣятелност на предсъдателъ на Върховни Кассационенъ Съдъ П. Х. Стаматова, показва, че той не отговаря никакъ на това високо звание, което изискува не само известни теорически и практически познания, но и такива нравственни качества, които да съ достаточна гаранция за висшето правосъдие. Подъ неговото предсъдателствуване въ Върховното наше съдилище отдавна се забѣлѣзватъ такива явления, които нѣматъ нищо общо съ званието му съдия и предсъдател въ това висше съдебно учреждение. За цѣли, съвсѣмъ чужди на правосъдието, той е подлагалъ на повѣренниятъ съдъ по свое усмотрѣніе такива въпроси и предложения, които никакъ не съ отъ вѣдомството на съдебната властъ. Така той си е присвоявалъ единъ видъ върховенъ надзоръ надъ самите Министри на Ваше Височество.

Едно опредѣление на Върховни Кассационенъ съдъ отъ 4 октомври 1880 год. казва: „слуша (съдътъ) предложенитѣ отъ председателя за обсъджене и разрешение, първо: окръжното писмо отъ г-на Министра на Правосъдието отъ 8 септември 1880 год. съ №. 1905 и признава: 1) Министерскиятъ Съдътъ, нито пакъ всѣки отъ Министритѣ немогѫтъ да издаватъ постановления, които да иматъ за съдилищата задължителна сила като законъ.“ Трѣбва да се забѣлѣжи, че ничие оплакване, никакво дѣло не е било постѫпило въ съдътъ относително нарушението на нѣкое частно право или интересъ; това нито може да бѫде, защото предметътъ на показаното окръжно не е отъ областта на гражданското право, което опредѣлява частните граждански правоотношения, а отъ областта на публичното, на държавното право. Нѣ и да не би било така, предсъдателъ на Върховни Кассационенъ Съдъ пакъ престѫпно е постѫпилъ, защото на съдътъ е предоставено да прилага законите на всѣкитъ

даденъ случай отдѣлно, а не безъ ничие оплакване, само по предложение отъ предсъдателъ, да обсѫжа и уничижава едно мъроприятие на Министерски Съдътъ и да постановява, като общо задължително за съдилищата подъ страхъ на наказание, че постановленията на Министерски Съдътъ нито пакъ на всѣки отъ Министритѣ отдѣлно не могѫтъ да бѫдѫтъ за съдилищата задължителни. Подлаганието по такъвъ начинъ, въ едно съдебно учреждение, мъроприятията на Министритѣ на Ваше Височество за осъждане и уничижение е не само престѫпно превишението на властта, нѣ и зловѣдно нарушение на общий държавенъ строй, тъй като това не е друго освѣнъ непозволеното отъ закона подъ страхъ на наказание вмѣшатство въ областта на испълнителната власт (99 чл. турски законъ за наказанията, 126 art. code pénal). Водимъ отъ подобно направление П. Х. Стаматовъ е подлагалъ на повѣренъ нему съдъ въпроси и предложения чисто законодателни, въпреки точни разумъ на 39 чл. отъ допълнението къмъ Вр. Съд. Правила и така се е опитвалъ да законодателствува на основание казаний членъ, за кое свидѣтелствува опредѣлението на Върховни Кассационенъ Съдъ отъ 12 септември 1881 год. №. 232 и указъ на Ваше Височество отъ декември 1881 год. №. 1019, който го уничижава (99 чл. отъ наказателнитѣ за конъ и 127 art. code pénal). Водимъ все отъ същото направление въ послѣднѣо врѣме той приелъ да внесе за разглѣдане въ общо распоредително засѣдане на съдътъ и въпросътъ за истълкуване забѣлѣжката при 102 чл. отъ дѣйствующето съдоустройство въ законодателъ смисъль, т. е. да се даде основание за отчислението отъ служба на съдии и неюристи при същия Съдъ, които съ били назначени по силата на същия законъ (Опредѣление на Върховни Кассационенъ Съдъ станжало въ общо распоредително засѣдане на 13 априла 1883 год.). Наистина този въпросъ билъ испратенъ отъ Министерството, нѣ по-възможността на предсъдателъ на Съдътъ въ този случай е непростително.

Отъ нѣкои свѣдѣнія, които се намиратъ въ Министерството, се види, че той като се ползовалъ отъ предсъдателските съ преимущества по единъ престѫпенъ начинъ искалъ е да подавлява самостоятелността на нѣкои членове отъ съдътъ особено при разглѣдане на нѣколко угловни дѣла тая година по престѫпления чрезъ думи противъ священната и неприосновенна Особа на Ваше Височество и вътрѣшний миръ; подобни престѫпления по дѣйствующий у насъ турски законъ за наказанията се сматратъ, като престѫпления противъ Държавата (contre le gouvernement imperial), а подъ предсъдателството на П. Х. Стаматовъ по тия дѣла съ постановявани по вишегласие (въ съставъ предсъдателя и два члена) присъди, които довождатъ подобни престѫпления почти до ненаказуемостъ, подъ предлогъ, че турски законъ за наказанията не предвиждалъ наказания за престѫпления противъ Главата на Държавата.

Подобно предсъдателствуване въ най-горното съдебно учреждение въ страната не може да бѫде освѣнъ крайне гибелно, както за самото учреждение, така и за интересите на Правосъдието; слѣдователно предлежи необходимостта предсъдателъ на Върховни Кассационенъ Съдъ П. Х. Стаматовъ да се уволни отъ тая длъжност, съгласно съ духътъ на 105 чл. буква б отъ дѣйствующето съдоустройство. Наистина този законъ не споменува за съдии отъ Върховни Кассационенъ Съдъ, но и никадъ въ същия този законъ не е казано, че тѣ съ несмѣняеми; напротивъ по силата на 113 чл. отъ същето съдоустройство и тѣ съ турени еднакво съ съдии отъ аппелативните и окръжните съдилища подъ висшиятъ надзоръ на Министра на Правосъдието. Слѣдователно щомъ се появи необходимостъ то нѣма съмѣнѣние, че казаний 105 чл. може да се приспособи на законно основание и за съдии отъ Върховни Кассационенъ Съдъ.

Съмъ, Господарю, на Ваше Височество, най-покоренъ служител и вѣренъ подданикъ.

София, 8 августъ 1883 година.

Управляющии Министерството на Правосъдието:
Х. Стояновъ.

По Министерството на Външнитѣ Дѣла.

УКАЗЪ

No. 582.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ IСъ Божия милост и народната воля
Князъ на България,

По предложението на Нашътъ Управляющиий Министерството на Външнитѣ Дѣла, представено Намъ съ докладъ му отъ 1 августъ 1883 г. подъ No. 4811,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Да се отпустнатъ на бившият смотрител при Севлиевския окръжен затворъ М. Иванова, 456 лера и 66 ст. припадащето се нему съдържание за отъ 3 януари 1883 год. до 20 юни същата год., въ растоянието, на което връме не е получавалъ никаква плата, понеже биль отстраненъ отъ служба, предаденъ на съдъ и на 20 юни оправданъ.

II. Рѣчената сумма да се вземе отъ непредвидените сумми на Министерството на Външнитѣ Дѣла по бюджета на тек. 1883 финансова година.

III. Испълнението на настоящий указъ възлагаме на Нашътъ Управляющиий Министерството на Външнитѣ Дѣла.

Издаденъ въ Нашътъ Дворецъ въ София на 1 августъ 1883 година.

На първообразното съ собственната ръка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александъръ.

Приподписанъ:

Управляющиий Министерството на Външнитѣ Дѣла:

Марковъ.

Докладъ до Негово Височество.

№ 4811.

Господарю!

Презъ мѣсецъ януари настоящата 1883 год. Севлиевскиятъ окр. управител съ приказъ подъ № 1 отъ 3 същиятъ януари отстранилъ бѣ отъ длѣността и. д. смотрителя при Севлиевскиятъ окр. затворъ Матея Ивановъ и го предадъ на съдъ по обвинението му въ пропущение затворниците отъ Севлиевската окр. тюрма. Дѣлото по обвинението му било предадено въ Севлиевскиятъ окр. съдъ, който слѣдъ разглѣжданието му, въ опредѣлението си отъ 20 юни и. г. подъ № 249 оправдалъ обвиняемия М. Иванова и същеврѣменно прекратилъ угловното преслѣдование срѣщу него.

Всѣдѣствие на горѣзложенното и съгласно чл. 46 отъ „закона за чиновниците“, честь имамъ най-покорно да молихъ Ваше Височество, да благоволите да разрѣшите што да се отпустне на бившият смотрител при Севлиевската окр. тюрма М. Иванова, слѣдуемото му отъ денътъ на отстранението и до денътъ на оправданието сир. отъ 3 януари до 20 юни 1883 год., смотрителско съдържание въ размѣръ на 456 лева и 66 ст., които да се взематъ отъ извѣпредните сумми по бюджета на повѣренното ми Министерство за настоящата 1883 финансова година.

Ако, Ваше Височество, одобрявате това мое предложение, то най-покорно молихъ да благоволите и подпишите приложението тукъ указъ.

Съмъ, Господарю, на Ваше Височество най-покоренъ служител и вѣренъ подданикъ.

София, 1 августъ 1883 година.

Управляющиий Министерството на Външнитѣ Дѣла,
Марковъ.

Съ Височайшии докладъ подъ № 1601 отъ 3 августъ и. г. разрѣшава се на Разградскиятъ окр. лѣкаръ Борисъ Оксъ двадесетъ дневенъ заграниценъ отпускъ въ Русия.

Съ Височайшии докладъ подъ № 1602 отъ съща дата разрѣшава се на Самоковскиятъ окр. лѣкаръ д-ръ А.

Гельбергъ два мѣсеченъ заграниценъ отпускъ по семейни причини начинайки отъ 8 августъ до 8 октомврий.

Съ Височайшии докладъ подъ № 1603 отъ съща дата разрѣшава се на Свищовскиятъ окр. лѣкаръ д-ръ Павловичъ единомѣсеченъ отпускъ по болѣзнени причини.

ПРИКАЗЪ

No. 152.

Като се върнѫхъ отъ Русия, по Височайше повеление на Негово Височество Господарътъ, азъ юстихъ въ исполнение длѣностите си, като Министъръ на Външнитѣ Дѣла и Предсѣдателъ на Министерския Съвѣтъ, за което извѣстявамъ за всеобще знание.

София, 8 августъ 1883 година.

Предсѣдателъ на Министерския Съвѣтъ и Министъръ на Външнитѣ Дѣла:

Генералъ-Майоръ Соболевъ.

Съ приказъ подъ № 143 отъ 3 августъ т. г. и съгласно чл. 48 отъ „закона за чиновниците“, и. д. Берковскиятъ окръжийски началникъ Велковъ се лишава отъ $\frac{1}{5}$ часть отъ платата си за тек. мѣсецъ августъ за разни нередовности и незаконни дѣйствия, съ предупреждение, че ако продължава да прави и за напредъ подобни нѣща, Велковъ ще бѫде отчисленъ.

Съ приказъ подъ № 141 отъ съща дата на подсекретаръ при Търновското окр. управление Михова, се разрѣшава единъ мѣсеченъ отпускъ, начинайки отъ 13 того.

Съ приказъ подъ № 142 отъ съща дата на и. д. подсекретаръ при Кюстендилското окр. управление, Илия Коларевъ, се разрѣшава единъ мѣсеченъ отпускъ по болестъ.

Съ приказъ подъ № 148 отъ 5 тек. августъ на и. д. младшиятъ секретаръ при Софийското окр. управление А. П. Игнатиева, се разрѣшава 20 дневенъ отпускъ по болестъ.

Съ приказъ подъ № 150 отъ 8 августъ на Ломскиятъ окр. управител Щърбакова се разрѣшава 10 дневенъ отпускъ по семейни причини.

Съ приказъ подъ № 151 отъ съща дата на Добрическиятъ окръжийски началникъ Телемахъ Пеневъ, се разрѣшава 30 дневенъ отпускъ.

По Министерството на Просвѣщението.

УКАЗЪ

No. 576.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милост и народната воля

Князъ на България,

По предложението на Нашътъ Управляющиий Министерството на Народното Просвѣщение, представено Намъ съ докладъ му отъ 30-и юлий 1883 год. подъ № 2254, и съгласно съ мнѣнието на Държавниятъ Съвѣтъ,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Да се отпусне на вдовицата Мария Тодоровичъ, съпругата на покойния П. Тодоровичъ бившият професоръ и директоръ въ Болградската гимназия, годишна пенсия, съ започване отъ 1 идущий августъ, въ размѣръ седемстотинъ и двадесетъ (720) лева.

II. Тази пенсия да се истеглюва отъ суммата, определена въ бюджета на Министерството на Народното Просвѣщение, за пенсии на престарѣли учители или тѣхните домочадци (отд. I гл. XI ст. 1).

III. Испълнението на настоящий указъ се натоварва Нашътъ Управляющиий Министерството на Народното Просвѣщение.

Издаденъ въ Нашата Столица София на 30-и юлий 1883 година.

На първообразното съ собственната ръка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александъръ.

Приподписанъ:

Управляющиий Министерството на Просвѣщението:

Д. Д. Агура.

*

На първообразното съ собствената ръка на НЕГОВО
ВИСОЧЕСТВО написано:

Одобрено „Александър“.

Докладъ до Негово Височество.

No. 2159.

Господарю!

Дѣлото на Народното Просвѣщение, независимо отъ неговата важност и значение за бѫдѫщето на народа, по самия си характеръ се отличава твърдъ много отъ другитѣ клонове на държавното управление: важни и сѫщественни измѣнения и преобразования въ неговата областъ могѫтъ да се предприематъ и привеждатъ въ испълнение при началото на учебнитѣ години. За това, повиканъ отъ довѣрието на Ваше Височество къмъ управлението Министерството на Народното Просвѣщение въ срѣдата на учебната година, отъ една страна азъ трѣбаше да се подгражъ за довеждане до край ония начинания по учебното дѣло, основата на които бѣ положена отъ моите предмѣстници, а отъ друга страна да се заемъ съ допълнението и приготовлението на най-необходимитѣ узаконения и преобразования на учебното дѣло къмъ началото на идущата година.

I. При встѫпванието ми въ управлението на Министерството азъ заварихъ почти всичко приготвено за учреждението на единъ Учебенъ Съвѣтъ при това Министерство съ задача да спомага на Министра при решението на всички важни въпроси по учебното дѣло. Като съзналахъ ползата отъ такова съвѣщателно тѣло, съставено отъ людъ вѣщи и опитни въ дѣлото на народното образование, азъ имахъ честъта още презъ мѣсецъ мартъ да представякъ на одобрение отъ Ваше Височество закона за учреждението на тоя съвѣтъ и побѣрзахъ съ откриванието му, което се извѣрши на 10 миналий мѣсецъ априлий въ присъствието на Намѣстника на Ваше Височество. Учебниятъ Съвѣтъ днесъ вече дѣйствува и ми е показалъ голѣма помощъ въ разрѣшаване на разни важни въпроси по учебното дѣло и въ изработване на законопроекти и правилащи относящи се до училищата, които скоро ще имамъ честъта да представякъ на одобрение отъ Ваше Височество.

II. Отъ по-напредъ е било проектирано така сѫщо и издаванието на единъ сборникъ при Министерството на Народното Просвѣщение, който да излѣзви единъ пътъ въ мѣсецъ въ отдѣлни книжки и въ който да се печататъ не само всички нови закони, правилащи, инструкции и предписания отъ общо значение по вѣдомството на Просвѣщението, но и разни въпроси по науката и училищата съ цѣль за освѣтление дѣлото на образование и възбуждане общъ интересъ къмъ него.

Осѫществението обаче на тая мисъль можеше да се извѣрши само въ началото на тая финансова година, когато Народното Сѣбрание внесе въ бюджета едно количество отъ 15.000 лева за издаванието такъвъ сборникъ подъ наименование „Учебенъ Вѣстникъ“. До настояще врѣме отъ „Учебенъ Вѣстникъ“ сѫ излѣзви вече шестъ книжки, т. е. по една книжка за истеклиятъ мѣсецъ отъ тая година.

III. Съ наближаване лѣтото, когато става възможно градението на здания, въ повѣренното менѣ Министерство наченаха да постъпватъ ходатайства за отпускане на бѣдни общини помощи за въздигане училища отново или пакъ за доскарване наченжитѣ съ срѣдства отъ самитѣ общини още миналата година. За тая цѣль отъ предвидений въ бюджета кредитъ 300.000 лева, съ одобрението на Държавниятъ Съвѣтъ, се отпусняха отъ 26 миналий мартъ до настояще врѣме на 38 общини 31.650 лева, които сметани по окрѣжия се падатъ:

1) на Софийско окрѣжие	2.900 лева
2) „ Шумненско „	4.200 „
3) „ Варненско „	5.400 „
4) „ Севлиевско „	6.300 „
5) „ Разградско „	2.500 „
6) „ Видинско „	3.000 „
7) „ Силистренско „	6.750 „
8) „ Врачанско „	600 „

IV. Не по-малка нужда се осѣща за подпомагане бѣдни общини за поддържане отъ страна на правителството на Ваше Височество на сѫществуващи имъ училища. При отпускането такива помощи повѣренното менѣ Министерство се е съобразявало, до колкото бѣ възможно, съ важността на пунктоветѣ, дѣто общинитѣ сѫ материално бѣдни и дѣто безъ пособия отъ Държавата поддържанието на училища, важно въ много отношения, би станжало съвсѣмъ невъзможно.

За поддържане училища въ такива общини до края на тек. учебна година, презъ спомѣнжето по-горѣ врѣме сѫ се издали, всѣкога съ одобрението на Държавниятъ Съвѣтъ, 26.900 лева, отъ които се падатъ:

1) на Варненското окрѣжие	16.100 лева
отъ тѣхъ 12.000 лева само за г. Варна, за Бѣлгарски и Мюслюмански училища;	
2) на Видинското окрѣжие	3.500 лева
3) „ Търновското „	3.750 „
4) „ Кюстендилското „	1.250 „
5) „ Софийското окрѣжие (за пограничнѣтѣ мѣста)	3.000 лева
6) на Шумненското окрѣжие	400 „

V. Отъ внесени въ бюджета кредитъ за стипендии на ученици въ странство сѫ се отпусняли на бѣдни ученици въ университетитѣ, въ видъ на едноврѣменни пособия, за доскарване учебната година и за исплащане такситѣ при испититѣ 4.155 лева, които сѫ расподѣлени между единадесетъ студенти. Най-голѣмия размѣръ на тия помощи не надминува 535 лева. Освѣнъ това на двама студента, отъ които единий въ Експъ, а другий въ Парижъ, сѫ увеличени стипендии отъ 150 до 200 лева въ мѣсецъ, а на единъ студентъ въ Виенна стипендията е продължена до 1 идущий декемврий, т. е. до като той свѣрши послѣдниятъ си испитъ.

VI. Колкото се отнася до назначение стипендии и раздаване врѣменни помощи на ученици при държавните училища въ Княжеството, то издадената за тая цѣль сумма възлиза на 6.400 лева, отъ които 3.280 сѫ стипендии и полустипендии на 9 ученика, а 3.120 — едноврѣменни помощи на 40 бѣдни ученици.

VII. Трѣбва да спомѣнѫ тукъ и за назначение пенсии на престарѣли труженници на училищното или литературно поприще. Назначена е пенсия отъ 600 лева годишно на Наталия Каравелова, вдовицата на Бѣлгарски литераторъ Любена Каравеловъ, и е увеличена пенсията на Н. Миладинова отъ рода на Миладиновитѣ отъ 30 на 50 лева въ мѣсецъ. Въ послѣдне врѣме азъ съмъ влѣзвълъ въ Държавниятъ Съвѣтъ съ ходатайство за назначение пенсии на двадесетъ престарѣли учители и учителки, които сѫ служили народу си презъ тѣжкитѣ врѣмена по 25 и повече години.

VIII. Отколѣ се осѣща нужда за съграждането помѣщения за дѣвическата гимназия въ Столицата и за пансионъ при нея, защото старитѣ здания, дѣто сега се помѣщаватъ тия учреждения, поради ветхостта и несгодитѣ си, сѫ невъзможни. За това презъ миналий май съ съгласието на Министерскиятъ Съвѣтъ и съ одобрението на Държавниятъ Съвѣтъ се опредѣли едно количество, отъ назначената за държавни постройки сумма, отъ 85 хиляди лева, за съграждане здание за сега само за дѣвически пансионъ въ София, като се отложи построяванието здание за училището за слѣдующитѣ години.

IX. Не можеше така сѫщо да се остави и за напредъ въ сегашното си помѣщение и Държавната Печатница, която отъ година на година приема постепенно по-голѣми размѣри и развива по-широка дѣятелностъ. За да може да отговори тя на назначението си, като Печатница Държавна, изиска се ново, по-сгодно помѣщение, при което да бѫдѫтъ възможни потрѣбнитѣ улъчшения и преобразования. Неотложната нужда за такова здание се призна, както отъ Министерскиятъ Съвѣтъ, така и отъ Държавниятъ Съвѣтъ, които и опредѣлиха за удовлетворение тая нужда едно количество отъ общата сумма за постройки, въ размѣръ отъ 120,000 лева. Построяванието може да се под-

качи въ скоро връме. Къмъ новите наченжти постройки, по въдомството на повъренното менъ Министерство, се отнася и помъщението за класни стаи при Петро-Павловската Духовна Семинария. Досегашното помъщение на классоветъ състояще отъ отъ една част на стария мънастиръ, грозѣше да падне поради ветхостта си и слабия материалъ, отъ който е то сградено. За това съ съгласието на Държавният Съвѣтъ се асигнуваха 25 хиляди лева за направата отъ петъ до шестъ стаи за помъщение на классоветъ при това учебно завѣдение. Къмъ началото на идущата учебна година се смята да се доискара зданието за Дѣвическа Гимназия въ Търново, както и да се поправи Габровската реална гимназия.

X. Презъ тритъ изминали мѣсеци отъ т. г. въ повъренното менъ Министерство сѫ приготвени нѣколко законопроекти и правилници, отъ които единъ сѫ вече преглѣдани въ Учебният Съвѣтъ, а други сѫ на редъ за преглѣдование. Тия законопроекти и правилници сѫ:

1) законопроектъ за народните училища въ Българското Княжество.

Задачата на проекта състои въ учреждането административните отношения на училищата. Нуждата отъ та-къвъ единъ законъ се е осъщала отъ давно, но приготвленето му можеше да стане само сега, следъ като се издадоха закони за общинското и окръжното управление;

2) законопроектъ за държавните стипендии въ чужбина и въ Княжеството.

До настояще връме тия стипендии се издавали на основание на инструкции, изработени въ министърътъ години. Осъщаше се нужда отъ единъ законъ, който да опредѣли единъ по цѣлостъ образенъ редъ за издаванието на стипендии;

3) дисциплинаренъ правилникъ за пансионерките въ Софийския дѣвически пансионъ;

4) дисциплинаренъ правилникъ за учениците отъ срѣдните и трикласни учебни заведения. Той е вече обнародванъ и положенъ въ дѣйствие;

5) приврѣменни правила за испитванието ученичките отъ последният класъ на Държавните дѣвически гимназии;

6) приврѣменни правила за испитанията на зрѣлостъ въ Габровската реална гимназия.

Тѣй като тая година за първъ пътъ свършватъ ученички въ Търновската и Софийската дѣвически гимназии, както първъ пътъ излѣзватъ и ученици отъ VII класъ на Габровската гимназия, то последните два правилници бѣхъ отъ неотложна нужда. За напредъ редътъ, по който ще се извършватъ испитите за зрѣлостъ въ срѣдните учебни заведения, ще се опредѣли отъ особенъ законъ и особенна программа.

XI. Въ края на истекшия мѣсецъ юни се свършихъ годишните испити въ всичките учебни заведения, както държавни, така и общински. Честитъ съмъ да доловя на Ваше Височество, че тая година числото на младите сили способни да заематъ учителски мѣста, или други обществени служби, се увеличи съ 132 души. Отъ тѣхъ 91, мѣжду които 31 дѣвици, свършихъ курса въ педагогическите училища въ Шуменъ и Враца, 30 — въ дѣвически гимназии въ София и Търново и 12 въ Габровската реална гимназия. Тая година за първъ пътъ излѣзватъ ученици и ученички, които свършватъ пъленъ курсъ, спредъ съществуващи програми въ казаните двѣ дѣвически гимназии, както и въ гимназията въ Габрово.

XII. Слѣдъ свършване на испитите, първата ми грижа бѣше да се распоредя за откриванието врѣменни педагогически курсове, които да се държатъ презъ лѣтният отпустъ въ учебните окръжия подъ надзора на училищните инспектори и при участието на по-опитни педагози. Въ тия курсове допълняватъ обучението си ония общински първоначални учители, които сѫ нѣмали възможност да добијатъ въ учебните заведения по-пълни, необходими за учителското имъ звание, свѣдѣния. Малката сума назначена въ бюджета за тая цѣль, не позволяваше да се

открие такива курсове въ всичките окръжия, за това тѣхното число се ограничи само съ 9, а именно въ окръжията: Софийско въ двѣ мѣста, въ София и Трънъ, Варненско, Видинско, Врачанско, Кюстендилско, Ломско, Плевенско и Силистренско.

XIII. За длѣжностъ считамъ да донесѫ до свѣдѣнието на Ваше Височество, че отъ идущата учебна година ще се отворятъ три нови училища: въ Свищовъ търговско, въ Добричъ — земедѣлческо и едно духовно училище, за мѣстото, на което съмъ влѣзълъ въ сношение съ Негово Блаженство Български Екзархъ. За откриванието на търговското училище, както и за духовното, Народното Събрание въ послѣдната си сессия опредѣли потрѣбната сума, а Добричкото земедѣлческо училище, назначено за цѣлата Добричска околия, ще се открие и поддържа съ сумитъ, които се събиратъ отъ тържището въ тоя градъ. Зданието за това училище ще се почне, споредъ изработенитъ отъ Министерството на Общитетъ Сгради планъ, въ непродължително врѣме.

Съ опредѣлението отъ Н. Събрание кредитъ отъ идущата учебна година ще се устрои такъ сѫщо и образцови първоначални училища въ София и Търново при дѣвическият гимназии, въ Шуменъ и Враца при педагогическите училища. Цѣлта на тия училища, повѣрени на опитни педагози, е не само да се покаже, какъ трѣбва да се устрои основните училища изобщо, но и да служатъ тѣ за практическото запознаване учениците и ученичките въ най-горните класове на гимназията и педагогическите училища съ методата на преподаванието разните предмети, така щото, като свършватъ курса на учението, да иматъ не само теоретическо познание отъ педагогията, но и практически да бѫдатъ подготовени за важното учителско звание.

XIV. Къмъ начертанието работи на повъренното менъ Министерство, които трѣбва да се наченятъ, и ако бѫде възможно да се свършатъ въ началото на идущата учебна година, се отнася преглѣдването и измѣнението на программата за първоначалните и срѣдните учебни заведения, като се смята тукъ и изработването програми на специалните училища, търговско и земедѣлческо. Тоя въпросъ въ непродължително врѣме ще бѫде внесенъ въ Учебният Съвѣтъ при повъренното ми Министерство.

XV. За длѣжностъ считамъ да споменѫ и за малките измѣнения въ личният съставъ на служащите по въдомството на повъренното ми Министерство, които станахъ презъ послѣдните три мѣсеци. Тукъ се отнася: а) уволнението на директора при Софийската класическа гимназия, което стана отъ 1 май т. г., по собственото му желание; б) преминуванието въ друго въдомство на учителя при Габровската реална гимназия, В. Дюзстанова, следъ свършванието на испитите въ това училище, и в) уволнението на единого отъ учителите при Кюстендилската реална гимназия Н. Витанова, по собствената му просба.

Колкото се отнася до нови назначения по въдомството на Просвѣщението, то тѣ сѫ още по-малко. На мѣстото на Н. Витанова е назначенъ А. Казанакли; назначенъ е теже помощникъ на директора на Държавната Печатница, който обаче поради многото работа въ послѣдните врѣмени въ самото Министерство, е прикомандированъ къмъ послѣдните за усиление малочисления съставъ на служащите.

Освѣнъ това разрѣшенъ е двумѣсеченъ задграниченъ отпускъ предсѣдателю на Учебният Съвѣтъ и на седемъ души учители отъ държавните учебни заведения.

Горѣзложеното имамъ честь да представи на Височайше одобрение.

Съмъ, Господарю, на Ваше Височество най-покоренъ служител и вѣренъ подданикъ.

София, 25 юлий 1883 год.

Управляющій Министерството на Народното Просвѣщениe:

Д. Д. Агура.

На първообразното съ собствената ръка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

„Да се обнародва въ Държавенъ Вѣстникъ

Александъръ.“

Докладъ до Негово Височество.

№ 539.

Господарю!

Държавният Съвѣтъ въ докладътъ си № 615 въ чл. 4 между законите издадени не по законодателенъ редъ, въпреки чл. 19 п. 2 отъ устава на съвѣта безъ предварително обсѫдение отъ него, споменува за аптекарската такса и за направените въ нея измѣнения, които били направени даже безъ указъ на Ваше Височество.

Предъ видъ на това имамъ честь да представя смиренно на благоусмотрѣнното на Ваше Височество слѣдующето:

Аптекарската такса е утвърдена отъ Ваше Височество съ указъ № 870 отъ 16 декември 1882 год. при това се е ималъ предъ видъ чл. 19 отъ устава на Държавният Съвѣтъ, а именно Ваше Височество не изволихте да заповѣдате да се внесе закона за измѣнението на аптекарската такса, като едно специално дѣло на обсѫдение въ Държавният Съвѣтъ.

Освѣнъ това Държавният Съвѣтъ самъ призна таксата цѣлесъобразна, като препрати оплакванието на Софийските аптекари: Якововъ, Волекъ и Странски за разглеждане въ Медицинският Съвѣтъ, който въ засѣдането си отъ 3 май 1883 год. (дневн. № 29 п. 1-й), постанови: тѣ като тѣжителите аптекари сами сѫ се съгласили, когато имъ се е обявилъ словесно въ лицето на Волекъ, и Якововъ Белизаръ, рѣшението на Медицинският Съвѣтъ (дневн. № 8 8. февруари 1883 год.) че ще станатъ измѣнения въ цѣните на онѣзи медикаменти, гдѣто цѣните не достигнатъ до приемът процентъ 130, който до настояще врѣме се е измѣнилъ въ полза на самите аптекари, то Медицинският Съвѣтъ не намира основание да обѣрне внимание върху прошънието на аптекарите. Колкото за предвидените измѣнения въ полза на аптекарите въ taxa laborum (дневн. № 12, 24 февруари) за което е повдигнатъ въпросъ отъ аптекаря Яковова, това е взето въ внимание, но остава до получаванието заключението отъ магистера Тегартена, върху представената отъ Яковова Русска такса taxa laborum, въ което цѣните сѫ предвидени на левове.

Но въпреки на това, горѣпоменжтите аптекари продолжаватъ до настояще врѣме да не се рѣководятъ по новата такса въ вредъ на публиката.

По поводъ на другите укори, които Държавният Съвѣтъ прави на Медицинският Съвѣтъ и за които по горѣ споменахъ, азъ се считамъ обязанъ да доложъ на Ваше Височество слѣдующето:

Въ новата аптекарска такса не станаха накакви сѫществени измѣнения, а само се поправиха забѣлѣжените въ текстътъ погрѣшки въ пресмѣтванието цѣните на нѣкои медикаменти, на основание допустнатите въ таксата въ полза на аптекарите 130 %, които останаха не измѣнени.

При това немогж да не прибавихъ, че всички тѣ новоизработени отъ Медицинският Съвѣтъ законоположения, ако и да сѫ одавна внесени въ Държавният Съвѣтъ, до настояще врѣме не сѫ още облечени въ законна сила, отъ което страдае санитарната часть въ Княжеството.

Съмъ, Господарю, на Ваше Височество най-покоренъ и вѣренъ служителъ.

Подписъ:

Предсѣдателъ на Медицинският Съвѣтъ генералъ инспекторъ по санитарната часть:

Лейбъ-Медикъ Д-ръ Гриммъ.

По Военното Вѣдомство.

УКАЗЪ

№ 128.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милостъ и народната воля,
Князъ на България,

По предложението на Нашия Воененъ Министръ, изложено въ доклада му подъ № 137,

ЗАПОВѢДВАМЪ:

I. Да се пречислятъ отъ частите на войската въ запаса на армията долните чинове: въ пѣхотата призыва отъ 1881 год., а въ кавалерията, артилерията, пионерите и морската част призыва 1880 год., въ доляпоменжтите срокове:

Въ частите на войската отъ 3 и 4 бригади, пионерната дружина и морската част не по късно отъ 10 августъ.

Въ конния полкъ, когато се върнатъ двѣтъ сотни отъ лагерния сборъ при Ст. София.

Въ частите отъ 1 и 2 бригади, Собственикъ на Нашето Име Конвой и въ артилерията, която участвува въ лагерния сборъ при Ст. София — послѣ свършването на събора и послѣ възвръщанието имъ въ мястото, гдѣто постоянно квартируватъ.

Въ останалите части отъ артилерията, неучаствующи въ лагерните съборове не по късно отъ 10 августъ.

Испълнението на настоящий указъ възлагамъ на Нашия Воененъ Министръ.

Издаденъ въ г. София на 29 юлий 1883 година.

На първообразното съ собствената ръка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александъръ.

Приподписъ:

Военният Министръ отъ Генералния Штабъ.

Генералъ-Майоръ Каулъбарсъ.

Негово Височество въ София на 25 юлий 1883 год. изволи да издаде слѣдующий

ПРИКАЗЪ

№ 116.

Опредѣлява се на служба: Уволнения отъ Источно-Румелийската милиция поручикъ Дуковъ — подпоручикъ, като се зачисли въ Орханийската № 11 дружина. Старшинството въ чина подпоручикъ да му се счиза отъ 21 февруари 1878 год. т. е. отъ денътъ на производството му въ чинъ прапорщикъ въ Руската служба.

Подписъ: Военният Министръ отъ Генералния Штабъ, Генералъ-Майоръ Каулъбарсъ.

Негово Височество въ София на 29 юлий 1883 година изволи да издаде слѣдующий

ПРИКАЗЪ

№ 125.

Превеждатъ се за полза на службата: Окрайните Воински началяници: Свищовският капитанъ Гуджевъ и Разградският поручикъ Лебедевъ, единъ на място другий.

Подписъ: Военният Министръ отъ Генералния Штабъ, Генералъ-Майоръ Каулъбарсъ.

ПРИКАЗЪ

№ 245.

Негово Височество Всемилостивѣше благоволи да награди съ воененъ орденъ сълдатски сребъренъ кръстъ бившия опълченецъ Станя Стефанова, за храбростъ показана въ минжлата война при Ески-Загра и Шейново.

София, 25 юлий 1883 год.

Подписъ: Военният Министръ отъ Генералния Штабъ, Генералъ-Майоръ Каулъбарсъ.

Търновски мировий съдия.

ПРИЗОВКА

№ 3196.

Търновски мировий съдия Христо Брусеvъ, на основание ст. 115 п. 2 отъ Врѣменнитѣ Съд. Правила, призовава бившиj жителъ на г. Търново, а по настоящемъ живущъ въ Цариградъ, Микишли Мехмедъ-бей да се яви лично или чрезъ законенъ повѣренникъ въ Търновското мирово съдилище, най-късно слѣдъ четиримесеченъ срокъ отъ послѣдниятъ путь на троекратното обнародование настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, за да отговори на заявения противъ него искъ за 2350 гр. отъ сто гр. турска лира отъ Търновецъ Джованъ Икономовъ повѣренникъ на Х. Мехмедъ Ефенди Хоршидовъ бившиj жителъ отъ сѫщия градъ.

Въ случай на неявяване съдията ще постѣжи съгласно ст. 115 граждан. мирово съдопроизводство.

Търново, 22 юлий 1883. год.

Мировий съдия: Хр. Брусеvъ.
Секретарь: М. В. Козлевъ.

2—(824)—3

ПРИЗОВКА

№ 3197.

Търновски мировий съдия Христо Брусеvъ, на основание ст. 115 п. 3 отъ Врѣменнитѣ Съд. Правила, призовава бившиj жители отъ с. Шемшово (Търнов. окр.) Хатибъ Молла Мехмедъ и порожителите му Юминъ Идризовъ и Халилъ Мехмедовъ изъ сѫщото село по настоящемъ съ неизвѣстно мѣсто-жителство да се явятъ лично или чрезъ законенъ повѣренникъ въ Търновското мирово съдилище, най-късно слѣдъ шестъмесеченъ срокъ отъ послѣдниятъ путь на троекратното обнародование настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, за да отговорятъ на заявения противъ тѣхъ искъ за 1000 гр. по записъ заедно съ лихвите имъ, отъ 20 Реджебъ 1291 година до денътъ на наплащанието имъ, отъ свѣщенника Русси Друмевъ отъ село Кесарево, настойникъ на малолѣтнитѣ дѣла на покойния Герги Танасовъ отъ сѫщото село.

Въ случай на не явяване, съдията ще постѣжи съгласно ст. 115 отъ гражданското мирово съдопроизводство.

Търново, 22 юлий 1883 год.

Мировий съдия: Хр. Брусеvъ.
Секретарь: М. В. Козлевъ.

2—(825)—3

ПРИЗОВКА

№ 3198.

Търновски мировий съдия Хр. Брусеvъ на основание ст. 115 п. 2 отъ Вр. Съд. Правила призовава бившиj Търновски жителъ Несибъ-бей Рашидовъ, по настоящемъ живущъ въ Цариградъ, да се яви лично или чрезъ законенъ повѣренникъ въ Търновското мирово съдилище, най-късно слѣдъ четиримесеченъ срокъ отъ послѣдниятъ путь на троекратното обнародование настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, за да отговори на заявениетъ противъ него искъ за 3450 гр. по записъ, отъ лира турска сто гр. отъ Търновецъ Ив. Стамболовъ, пълномощникъ на Х. Ахмедъ Х. Абдулоолу отъ сѫщия градъ.

Въ случай на неявяване, съдията ще постѣжи съгласно ст. 115 отъ гражданското мирово съдопроизводство.

Търново, 22 юлий 1883 год.

Мировий съдия: Хр. Брусеvъ.
Секретарь: М. В. Козлевъ.

2—(826)—3

ПРИЗОВКА

№ 3199.

Търновски мировий съдия Христо Брусеvъ, на основание ст. 115 п. 2 отъ Врѣменнитѣ Съд. Правила, призовава бившиj жителъ на г. Търново, Несибъ-бей Рашидъ-беевъ живущъ въ Цариградъ, да се яви лично или

чрезъ законенъ повѣренникъ въ Търновското мирово съдилище, най-късно слѣдъ четиримесеченъ срокъ отъ послѣдниятъ путь на троекратното обнародование настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, за да отговори на заявения противъ него искъ за 2350 гр. отъ сто гр. турска лира отъ Търновецъ Джованъ Икономовъ повѣренникъ на Х. Мехмедъ Ефенди Хоршидовъ бившиj жителъ отъ сѫщия градъ.

Въ случай на неявяване, съдията ще постѣжи съгласно ст. 115 отъ гражданското мирово съдопроизводство.

Търново, 22 юлий 1883 година
Мировий съдия: Хр. Брусеvъ.
Секретарь: М. В. Козлевъ.

2—(827)—3

Варненски съдебенъ приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 600.

Долуподписаний съдебенъ приставъ при Варненски окр. съдъ на II участъкъ, на основание испълнителни листъ № 452, издаденъ отъ Добричски мировий съдия и съгласно ст. ст. 452 и 454 отъ Вр. Съдебни Правила, обявявамъ за всеобщо знание, че слѣдъ 61 денъ отъ трикратното публикуване на настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“, ще се почне публичната продажба въ г. Добричъ на слѣдующите недвижими имущества лѣжащи въ с. Башъ-Бунаръ (Добричка околия) принадлежащи на Бейтула Ахмедовъ срѣщу дѣлгътъ му 5000 гр. на П. Чаушевъ, а именно: 1) единъ дамъ съ една одая, покривъ керемиденъ, зидовете камъни, дължина 22 крачки, широчина 12 крачки, съ съѣздъство: Хрюстемъ Ахмедовъ, Коджа Ахмедовъ, къщата на дължникъ и путь, оцѣненъ за 1000 гр.; 2) единъ хамбаръ покривъ керемиденъ, зидовете дѣсчени, събира 400 кила храна, построенъ близо при къщата на дължникъ оцѣненъ за 500 гр., и 3) 40 кила ниви лѣжащи въ землището на селото, състоящи отъ 16 парчета, оцѣнени по 80 гроша килото. Тѣзи имущества не сѫ заложени никому. Наддаванието ще почне отъ оцѣнката.

Желающите да купятъ тѣзи имущества нѣка се явятъ всѣкий присѫтственъ день въ канцелярията ми за разглеждане всичките книжа по това дѣло, съгласно ст. 457 отъ Вр. Съд. Правила.

Добричъ, 18 юлий 1883 год.
Съдебенъ приставъ: М. Камбуровъ.

2—(830)—3

ПОВѢСТКА

№ 601.

Долуподписаний съдебенъ приставъ при Варненски окръженъ съдъ на II участъкъ, на основание испълнителни листъ № 3366 издаденъ отъ истий съдъ, пригласявамъ наслѣдниците на покойни Сусукюли Смаила Хасановъ бившиj жители изъ с. Сусукъ (Добричка околия), а по настоящемъ живущи въ Бруса (Турция), да платятъ дѣлгътъ си 21,476 гр. на Ибраимъ Ефенди Халиловъ, Хафузъ Салима X. Ибридъ, Джамила Кърдже и Хафузъ Ибридъ Шекерджи въ растояние на два мѣсeca отъ послѣдното трикратно обнародование на настоящата повѣстка въ „Държавенъ Вѣстникъ“; въ противенъ случай, ще се пристапи къмъ продажбата на описаната къща лѣжаща въ с. Су съскъ (Добрич. окр.).

Добричъ, 18 юлий 1883 год.
Съдебенъ приставъ: М. Камбуровъ.

2—(831)—3

Варненски окръженъ съдъ.

ПРИЗОВКА

№ 4015.

Варненски окръженъ съдъ, на основание ст. 115 п. 2 отъ Вр. Съд. Правила,

призовава Фатме Ханжмъ, дъщеря на Алишъага, бивша Варненска жителка, а сега живуща въ Ванжъ-къю, Юскюдарско окръжение, Цариградска област (Турция), да се яви въ сѫда лично или чрезъ законенъ повѣренникъ, най-късно слѣдъ четири мѣсeca отъ денътъ на послѣдното трикратно публикуване на настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, зада отговоря на искътъ отъ 13800 гроша по записъ, предявенъ срѣщу нея отъ братия Халилъ Ефенди и Ахмедъ Ефенди Фишекчи Зааде, Варненски жители.

Въ противенъ случай съдътъ ще постѣжи, съгласно ст. 281 п. 1 отъ Врѣм. Съд. Правила, т. е. ако иститѣ поискатъ ще постанови заочно рѣшене.

Варна, 18 юлий 1883 година.

Предсѣдателствующий членъ:

Калчо Бобчевский.

Подсекретарь: Хр. Д. Велевъ.

2—(812)—3

ПРИЗОВКА

№ 4016.

Варненски окръженъ съдъ, на основание ст. 115 п. 2 отъ Врѣм. Съдеб. Правила, призовава наслѣдниците на покойни Балчикски жителъ Пашалико Зааде Хаджи Али Ефенди, именно: синоветъ му Махмудъ Ефенди и Абдула, Ѣдцира му Фатме и съпругата му Атидже Юмерова, живущи въ Цариградъ (Турция), да се явятъ въ сѫда лично или чрезъ свой законенъ повѣренникъ, най-късно слѣдъ 4 мѣсeca отъ денътъ на послѣдното трикратно публикуване на настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, за да отговорятъ на искътъ отъ 42,186^{3/4} гроша, предявенъ срѣщу тѣхъ отъ Кръстю Мирски и Стерю Анастасия, Варненски жители и и повѣренници на Халима Еминовъ отъ Анатолия, а сега живущъ въ гр. Варна.

Въ противенъ случай, съдъ ще постѣжи, съгласно ст. 281 п. 1 отъ Врѣм. Съд. Правила, т. е. ако иститѣ поискатъ ще постанови заочно рѣшене.

Варна, 18 юлий 1883 година.

Предсѣдателствующий членъ:

Калчо Бобчевский.

Подсекретарь: Хр. Д. Велевъ.

2—(813)—3

Търновски окръженъ съдъ.

ПРИЗОВКА

№ 4546.

Търновски окръженъ съдъ, на основание ст. 115 п. 3 отъ Вр. Съд. Правила, призовава Салима Хаджи Абдулловъ отъ с. Арнаутлии, а сега отсѫтствуващъ съ неизвѣстно мѣсто-жителство, да се яви въ тоя сѫдъ лично или чрезъ свой законенъ повѣренникъ, най-късно слѣдъ шестъ мѣсeca отъ послѣдниятъ путь на троекратното публикуване на тая призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, за да отговори на заявлениетъ срѣщу му граждански искъ отъ Стефано Симеоновъ, Милана Ивановъ, Ангела Димитровъ, Дойна Великовъ, Митя Теодоровъ, Люца Иовчовъ, Коля Николовъ, Ставря Герговъ и Танаса Николовъ, всички отъ село Кара-Хасанъ, за подтвърдение продажбата на недвижими имущества.

Въ противенъ случай, ако не се яви, съдъ ще постѣжи, съгласно ст. 281 п. 1 отъ Вр. Съд. Правила и издаде заочно рѣшене.

Търново, 19 юлий 1883 година.

Подпредсѣдателъ: А. Андреевъ.

Подсекретарь: Давидовъ.

2—(820)—3